17/06/2025

Γιατί όταν φτάσει κανείς στην αδιάλειπτη προσευχή, έφτασε στο τέλος όλων των αρετών και γίνεται στο εξής κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

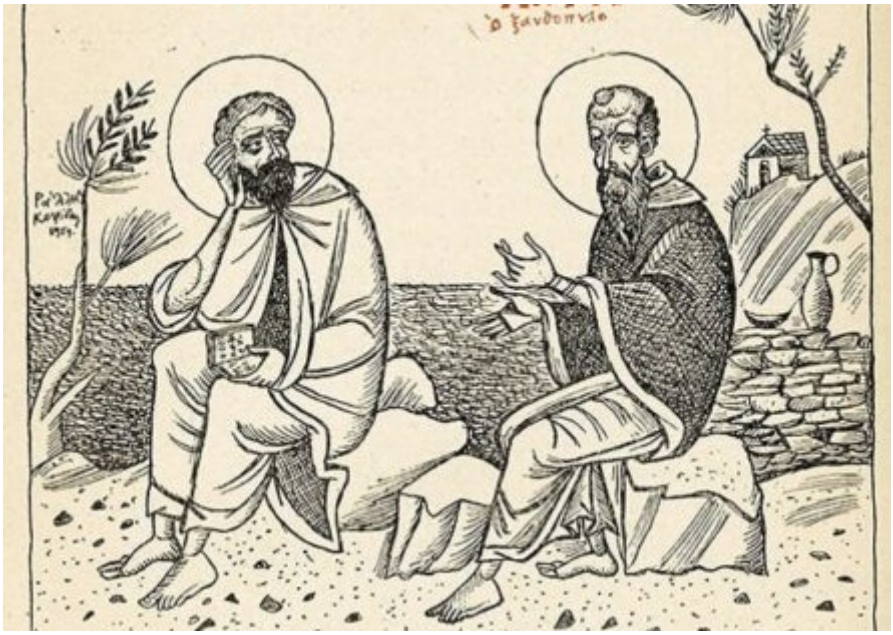

Άγιος Κάλλιστος και Άγιος Ιγνάτιος (οι Ξανθόπουλοι)

Μέθοδος και κανόνας ακριβής για όσους διαλέγουν την ησυχαστική ζωή

Η καθαρή προσευχή είναι ανώτερη από κάθε εργασία

38. Κοντά σ’ αυτά, να γνωρίζεις αδελφέ και τούτο· κάθε μέθοδος και κάθε κανόνας, κι αν θέλεις, και κάθε διαφορετική πράξη, έχει οριστεί και κανονιστεί, επειδή δεν μπορούμε ακόμη εμείς να προσευχόμαστε μέσα στην καρδιά μας καθαρά και αρρέμβαστα.

Όταν όμως το κατορθώσουμε αυτό, με την εύνοια και τη χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, τότε αφού εγκαταλείψουμε τα πολλά και ποικίλα που διαιρούν, ενωνόμαστε με το Ένα και ενιαίο και ενωτικό κατά τρόπο άμεσο και πάνω από κάθε λόγο, όπως λέει ο ένδοξος Θεολόγος: «Ο Θεός που ενώνεται και γνωρίζεται

στους ανθρώπους που έγιναν κι αυτοί θεοί κατά χάρη».

Αυτό είναι η ενυπόστατη έλλαμψη μέσα στην καρδιά από το Άγιο Πνεύμα, η οποία γεννιέται, όπως είπαμε, από την καθαρή και αρρέμβαστη καρδιακή προσευχή. Αυτό όμως είναι σπάνιο και μόλις ένας στους χίλιους καταξιώνεται με τη χάρη του Χριστού να προκόψει σ' αυτή την κατάσταση.

Το να περάσει κανείς κι αυτή την κατάσταση και να αξιωθεί την πνευματική προσευχή και να επιτύχει την αποκάλυψη των μυστηρίων του μέλλοντος αιώνος, αυτό είναι κατόρθωμα πάρα πολύ λίγων που βρίσκονται ένας σε κάθε γενιά, με την εύνοια της χάρης, όπως γράφει ο άγιος Ισαάκ: «Όπως ανάμεσα σε μυριάδες ανθρώπων μόλις ένας βρίσκεται που εκπλήρωσε τις εντολές και τα νόμιμα ανελλιπώς σχεδόν κι έφτασε στην καθαρότητα της ψυχής, έτσι είναι ένας στους χίλιους που αξιώθηκε να φτάσει με μεγάλη προσοχή στην καθαρή προσευχή και να σπάσει αυτό το όριο και να επιτύχει εκείνο το μυστήριο.

Γιατί δεν είναι καθόλου πολλοί όσοι αξιώθηκαν την καθαρή προσευχή, αλλά λίγοι. Αυτός όμως που έφτασε στο μυστήριο εκείνο, το έπειτα και πέρα από την καθαρή προσευχή, μόλις βρίσκεται ένας σε κάθε γενιά με τη χάρη του Χριστού».

Και παρακάτω: «Κι αν μόλις προσεύχεται κανείς με καθαρότητα, τι να πούμε για την πνευματική προσευχή; Κάθε πνευματική προσευχή έχει ελευθερωθεί από κάθε κίνηση. Και η προσευχή που κλίνει σε κάτι, είναι κατώτερη από την πνευματική».

Γι' αυτό και συ, αν θέλεις να αξιωθείς εν Χριστώ Ιησού αυτά τα καινούργια μυστήρια στο έργο και στην πράξη, δηλαδή με την ίδια την πείρα, σε κάθε καιρό και κάθε ώρα και εργασία σου βίαζε τον εαυτό σου να φτάσεις να προσεύχεσαι μέσα στην καρδιά σου καθαρά κι αρρέμβαστα.

Για να προκόψεις έτσι, από νήπιο που θηλάζει, σε άνδρα τέλειο με πλήρη πνευματική ωριμότητα που μέτρο της είναι ο Χριστός και να επιτύχεις το μακαρισμό και την ανακήρυξή σου σε πιστό και φρόνιμο οικονόμο, γιατί διαχειρίζεσαι με κρίση τους λόγους σου, δηλαδή ενεργείς σύμφωνα με τη λογική.

Γι' αυτό και δε θα κλονιστείς στον αιώνα, όπως γράφει γι' αυτό ο άγιος Φιλήμων: «Αδελφέ, είτε νύχτα είτε ημέρα σε αξιώσει ο Θεός να προσευχηθείς απερίσπαστα με καθαρό νου, μην περιοριστείς στον κανόνα σου, αλλά με όση δύναμη έχεις να επεκτείνεσαι στην προσευχή και να αφοσιώνεσαι στον Θεό. Και Αυτός φωτίζει την καρδιά σου ποια πνευματική εργασία να κάνεις».

Και κάποιος από τους φωτισμένους με τη σοφία του Θεού Αγίους είπε: «Αν θέλεις να παραστέκεσαι με το σώμα σου σαν ασώματος μπροστά στον Θεό, απόκτησε

προσευχή αδιάλειπτη, κρυμμένη μέσα στην καρδιά σου, και τότε γίνεται προ του θανάτου η ψυχή σου σαν άγγελος».

Παρόμοια και ο άγιος Ισαάκ, όταν τον ερώτησε κάποιος ποιο είναι το γενικό περιεχόμενο όλων των κόπων αυτού του έργου, δηλαδή της ησυχίας, ώστε φτάνοντας το να μάθει ότι έφτασε την τελειότητα της ησυχίας, αποκρίθηκε: «Όταν αξιωθεί κανείς να επιτύχει τη μόνιμη προσευχή.

Γιατί όταν φτάσει κανείς σε αυτή την προσευχή, έφτασε στο τέλος όλων των αρετών και γίνεται στο εξής κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος.

Αν δηλαδή κάποιος δε δέχθηκε πλήρως τη χάρη του Παρακλήτου, δεν μπορεί να ολοκληρώσει με άνεση τη μονιμότητα της προσευχής αυτής. Όταν σε κάποιον κατοικήσει το Πνεύμα, αυτός δεν παύει πλέον από την προσευχή, γιατί είναι το ίδιο το Πνεύμα που πάντοτε προσεύχεται.

Και τότε η προσευχή δεν κόβεται από την ψυχή του ούτε στον ύπνο ούτε στην εγρήγορση· αλλά και όταν τρώει και όταν πίνει και κοιμάται και ό,τι και να κάνει, ακόμη και μέσα στον βαθύ του ύπνο, οι ευωδίες και οι ατμοί της προσευχής αναδίδονται από την καρδιά του χωρίς κόπο. Και δε χωρίζεται ποτέ από αυτόν η προσευχή· όλες τις ώρες, ακόμη κι αν φαίνεται εξωτερικά ότι παύει, μέσα του εργάζεται μυστικά η προσευχή.

Και αυτή η σιωπή των καθαρών ονομάζεται προσευχή από κάποιον Άγιο. Επειδή οι λογισμοί των ανθρώπων αυτών είναι θείες κινήσεις, και οι κινήσεις της καθαρής καρδιάς και διάνοιας είναι φωνές πράες με τις οποίες ψάλλουν μυστικά στον Θεό».

Και πολλοί άλλοι θεοφόροι Πατέρες, μυσταγωγημένοι με την πείρα από τη θεία χάρη, έγραψαν πάρα πολλά τέτοια θαυμάσια, τα οποία παραλείπουμε για να μη μακραίνουμε το λόγο.

Από την «Φιλοκαλία των Ιερών Νηπτικών», τόμος ε’, μετάφραση Αντώνιος Γαλίτης, των εκδόσεων, το Περιβόλι της Παναγίας.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)